

Appendix tertii tomī OPERUM S. AUGUSTINI

COMPLECTENS ALIQUOT IN SCRIPTURAM TRACTATUS IPSI OLIM FALSO ADSCRIPTOS,

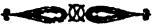
NIMIRUM :

DE MIRABILIBUS S. SCRIPTURÆ, LIBROS TRES.

DE BENEDICTIONIBUS PATRIARCHÆ JACOB.

QUÆSTIONES VETERIS ET NOVI TESTAMENTI, olim in IV tomo exhibitas.

IN APOCALYPSIM JOANNIS EXPOSITIONEM, olim in IX tomo.

Alia quedam opuscula in tertii tomī Appendix antehac contenta, cum ad sacram Scripturam non pertineant, in alios tomos retulimus, scilicet : de Ecclesiasticis Dogmatibus, de Fide ad Petrum, de Spiritu et Anima, Quæstiunculas de Trinitate, in VIII tomum; et Sententias Prospeni, in IX tomum.

ADMONITIÓ

IN PROXIME SUBJECTUM OPUSCULUM.

Hoc opusculum nec stilo, nec ingenio refert S. Augustinum, judicio Erasmi et Lovaniensium Theologorum. Id quod jam olim intellexerat S. Thomas, qui in parte 3, q. 45, a. 3, non vult hosce libros auctoritate pollere, falsoque adscribi Augustino dicit. In MSS. et superioribus editionibus, si tamen Erasmianam excepis, praemittitur prefatio epistolari forma, e qua vel sola constare potest librorum istorum auctorem non esse Augustinum Hipponeensem, sed alium quemdam cognominem, qui cum hic episcopis et presbyteris, maxime Carthaginensium, dedicet id operis; inferius tamen videtur se gente Anglum, sive Hibernum indicare, in lib. 1, cap. 7: ubi quidpiam obiter observans de insulis, Hiberniam ex omnibus unam nominat; pauloque post astum maris Ledonem ac Malinam appellat, verbis apud Anglos vicinosque accolas Britonicis maris, præsertim ævo Bedæ, usu receptis. Tum in lib. 2, cap. 4, Manicheum quemdam Hiberniensium mortuum notat: quo insuper loco de cyclis disserens, ostendit liquido se post 660 Christi annum scripsisse hos libros; quos ab ipso non Carthaginensium, sed Cantuariensium, vel Cambrensiem (si tamen vox jam in usu erat), vel Kilkennensium, etc., mo posteriorum presbyteris nuncupatos fuisse suspicuntur.

DE MIRABILIBUS SACRÆ SCRIPTURÆ LIBRI TRES.

Venerandissimis urbium et monasteriorum Episcopis et Presbyteris, maxime Carthaginensium (a),
Augustinus per omnia subjectius, optabilem in Christo salutem.

Beatussi, dum adhuc viveret, Patris nici Eusebii ad hoc opus præcepto constrictus, adhortantibus etiam vobis Christianis, vel maxime venerandissimo magistro imperii auctoritate compellente, tres de Mirabilibus sanctæ Scripturæ Veteris ac Novi Testamenti libros, historica expositione, quanta potui brevitate, Domino annuente, composui: in quibus arrepti operis audacia jubentium auctoritate excusabitur. Me etenim quamvis illis que dicebantur imparem esse conspiceram, præcipientium tamen imperis cedere, et

in aliā partē declinare non audebam; certissime sciens quod major vindicta iussionum refugam inobedientem consequitur, quam præcepto obtemperantem cuiuscumque imperato impareū operi vituperantium accusatio comitatur. Plus namque periculi fugiens Jonas propheta in marinis fluctibus reperit (Jone, 1, 1), quam accusationis, si quod jubebat impleret, in sermonibus populi sui paterneretur, quod metuit. Prophetæ quoque altaris Bethel, quoniam laboriosi itineris famem et sitim, ut sibi jussum fuerat, non perpetravit, inobedientiæ vindicta mortem ipsam paulo

(a) Fortasse, Cantuariensis.